

16 Σεπτεμβρίου 2014

Κινήματα για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Τα εργαλεία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έδωσαν στους θεατές παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στους μάρτυρες ένα στήριγμα κατά της κακομεταχείρισης και καταπίεσης. Αυτό οδήγησε στην εμφάνιση ενός δικτύου μη κυβερνητικών οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, με χαρακτηριστικές και πιο διάσημες αυτές της Διεθνούς Αμνηστίας και του Παρατηρητηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων[1]. Μέσα και από τις δύο αυτές οργανώσεις τα θύματα απέκτησαν δύναμη κάνοντας ευρέως γνωστή την «υπόθεσή» τους στον κόσμο.

Διεθνής Αμνηστία

Η Διεθνής Αμνηστία[2] είναι, πλέον, η μεγαλύτερη εθελοντική οργάνωση που ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο αριθμώντας περισσότερα από 2,8 εκατομμύρια μέλη, υποστηρικτές και ακτιβιστές σε περισσότερες από 150 χώρες.

Η Διεθνής Αμνηστία ξεκίνησε τη δράση της το 1961. Ένας Βρετανός δικηγόρος ο

Πίτερ Μπένενσον έγραψε το άρθρο «Οι ξεχασμένοι κρατούμενοι» στη βρετανική εφημερίδα «The Observer» απευθύνοντας έκκληση για μια διεθνή εκστρατεία, ορμώμενος από τη φυλάκιση δύο Πορτογάλων φοιτητών, επειδή έκαναν πρόποση στην ελευθερία. Ακολούθησε βομβαρδισμός των κυβερνήσεων με εκκλήσεις υπέρ κρατουμένων, που φυλακίστηκαν και υποβλήθηκαν σε κακομεταχείριση, κατά παράβαση της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η ανταπόκριση ήταν θερμότατη. Αποτέλεσμα ήταν εκατομμύρια επιστολές-εκκλήσεις να επιτύχουν την απελευθέρωση περισσότερων από 75.000 κρατουμένων συνείδησης σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η Διεθνής Αμνηστία διέπεται από τις αρχές της ανεξαρτησίας και της αντικειμενικότητας και δίνει έμφαση στη διεθνή προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στις παραβιάσεις τους σε κάθε σημείο του πλανήτη. Η δράση της επεκτείνεται και στην προσπάθεια θυμάτων άλλων μορφών παραβιάσεων, όπως τα βασανιστήρια, οι «εξαφανίσεις» και η θανατική ποινή.

Σήμερα, αναλαμβάνει δράση για τον τερματισμό των σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η σωματική και ψυχική ακεραιότητα, η ελευθερία της έκφρασης και της συνείδησης, η ελευθερία από διακρίσεις. Συγκεκριμένα, η υπεράσπιση κρατουμένων της συνείδησης, της βίας αλλά και της φτώχειας, ο αγώνας για τον τερματισμό της βίας κατά των γυναικών, για την κατάργηση της θανατικής ποινής, των βασανιστηρίων και του περιορισμού των ελευθεριών, για την καταπολέμηση των διακρίσεων, που υφίστανται οι πρόσφυγες, οι μετανάστες και οι μειονότητες είναι μερικές από τις δράσεις της Διεθνούς Αμνηστίας.

Το 1977, Η Διεθνής Αμνηστία τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης «για τη συνεισφορά της στην εξασφάλιση της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και κατ' επέκταση της ειρήνης στον κόσμο».[3]

Παρατηρητήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Το Παρατηρητήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων[4] είναι αφοσιωμένο στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε παγκόσμιο επίπεδο. Είναι μία από τις παγκόσμιες, κυρίαρχες, ανεξάρτητες οργανώσεις αφοσιωμένη στην προστασία και υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία ιδρύθηκε το 1978. Πρόκειται για μια μη-κυβερνητική, μη-κερδοσκοπική οργάνωση για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Τα μέλη, που το απαρτίζουν είναι επαγγελματίες, που ασχολούνται με τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως εμπειρογνώμονες διεθνούς δικαίου, δικηγόροι, δημοσιογράφοι και πανεπιστημιακοί διαφορετικού υποβάθρου και εθνικοτήτων. Κάθε χρόνο, το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εκδίδει περισσότερες από 100 αναφορές και ενημερώσεις για τις συνθήκες των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων σε περίπου 90 χώρες, λαμβάνοντας εκτεταμένη κάλυψη από τοπικά και διεθνή μέσα ενημέρωσης. Βρίσκεται σε επικοινωνία με τις αντίστοιχες κυβερνήσεις, τα Ηνωμένα Έθνη, περιφερειακές ομάδες κρατών όπως η Αφρικανική Ένωση και η Ευρωπαϊκή Ένωση, οικονομικά ιδρύματα και εταιρίες αποβλέποντας στην άσκηση πίεσης για αλλαγή τόσο στην πολιτική όσο και την εφαρμογή της, για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δικαιοσύνης σε όλο τον κόσμο.

Για περισσότερο από 30 χρόνια, το Παρατηρητήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει εργαστεί με επιμονή για να ορίσει τις νομικές και ηθικές βάσεις για μια βαθιά ριζωμένη αλλαγή και έχει αγωνιστεί για να φέρει περισσότερη δικαιοσύνη και ασφάλεια στους ανθρώπους όλου του κόσμου.

Παρατήρηση: Συνεχίζουμε τη δημοσίευση με τη μορφή σειράς άρθρων της εργασίας “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ: ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΠΟΔΟΧΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ” του θεολόγου Παναγιώτη Πολυχρονόπουλου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[1] Μάικλ Ιγκνάτιεφ, ό.π., σ.58

[2] <http://www.amnesty.org.gr/about> (ανάκτηση 2/3/2013)

[3] Ό.π.

[4] <http://www.hrw.org/europecentral-asia/greece> (ανάκτηση 12/1/2013)